

TEKST 36: Ibn Ishaq: Muhammeds erobring af Mekka og efterfølgende udrensninger

Ibn Ishaq (ca. 704-767) var arabisk historiker og skrev en biografi (sira) om profeten Muhammed, *Sirat Rasul Allah* ("Guds sendebuds liv"). Dette værk er en central kilde til islams tidlige historie og Muhammeds liv.

[Før Muhammeds indtog i Mekka, blev en af de ledende mekkanere, Abu Sufyan, taget til fange af muslimerne og bragt til deres lejr. Abu Sufyan var den, der havde forhandlet med Muhammed angående våbenhvilen ved al-Hudaybiyya]

[al-Abbas ibn Abd al-Muttalib¹ fortalte:] Budbringeren bad mig om at føre ham [Abu Sufyan] væk til mit kvarter og bringe ham tilbage om morgenen. Han overnattede hos mig, og jeg tog ham med for at møde budbringeren tidligt om morgenen, og da han så ham, sagde han [Muhammed]: "Er det ikke på tide, at du erkender, at der ingen Gud er, end Allah?" Han svarede: "Du er mig kærere end min far og mor. Hvor stor er din mildhed, ære og venlighed! Ved Gud, havde jeg troet, at der var en anden Gud end Gud, ville jeg have forventet, at han fortsat hjalp mig." Han sagde: "Ve dig, Abu Sufyan, er det ikke på tide, at du anerkender, at jeg er Guds budbringer?" Han svarede: "Hvad det angår, har jeg stadig nogen tvivl." Jeg [al-Abbas ibn Abd al-Muttalib] sagde til ham: "Underkast dig og bevidn, at der ingen Gud er, end Allah, og at Muhammed er Guds budbringer, før du mister dit hoved." Så gjorde han det. [...]

Budbringeren havde instrueret sine hærchefer om, at når de kom ind Mekka skulle de kun bekæmpe dem, der gjorde modstand imod dem, undtagen et lille antal, der skulle dræbes, om de så blev fundet under Ka'baens forhæng. Blandt dem var 'Abdullah b. Sa'd, bror til B. 'Amir b. Lu'ayy. Grunden til, at han [Muhammed] beordrede ham dræbt, var, at han havde været muslim og plejede at nedskrive åbenbaringer. Så faldt han fra [islam] og vendte tilbage til Quraysh og flygtede til 'Uthman b. 'Affan, der var hans fosterbroder. Sidstnævnte skjulte ham, indtil han bragte ham til budbringeren, efter situationen i Mekka var blevet rolig, og bad om, at han blev skænket immunitet. De påstår, at budbringeren forblev tavs i lang tid, indtil han til sidst sagde ja. Da 'Uthman var gået, sagde han [Muhammed] til sine ledsagere, der sad omkring ham: "Jeg tav på den måde, for at én af jer måske ville rejse sig op og hugge hans hoved af!" En af ansarnerne sagde: "Hvorfor gav du mig ikke et praj, O Guds budbringer?" Han svarede, at en budbringer ikke dræber ved et praj.²

En anden var 'Abdullah b. Khatal af B. Taym b. Ghalib. Han var blevet muslim, og budbringeren havde udsendt ham for at indsamle skat til de fattige i selskab med en af ansarnerne. Han havde med sig en frigiven slave, der tjente ham. Han var muslim. Da de gjorde ophold, beordrede han den sidstnævnte til at dræbe en ged for sig og forberede noget mad, og han faldt i søvn. Da han vågnede havde manden intet foretaget sig, så han overfaldt og dræbte ham og frafaldt troen. Han havde to syngepiger, Fartana og hendes veninde, der plejede at synge satiriske sange om budbringeren, så han [Muhammed] beordrede, at de skulle dræbes sammen med ham.³

¹ Muhammeds farbror

² Historien om 'Abdullah b. Sa'd genfindes ligeledes i hadith-litteraturen, Abu Dawud 38:4346

³ Historien om drabet på 'Abdullah ibn Khatal og syngepigerne findes ligeledes i hadith-litteraturen, Bukhari 3:29:72; 5:59:582, Abu Dawud 14:2678.

En anden var al-Huwayrith b. Nuqaydh b. Wahb b. 'Abd b. Qusayy, en af dem, der plejede at fornærme ham [Muhammed] i Mekka.

5 En anden var Miqyas b. Hubaba⁴, fordi han havde dræbt en ansar, der havde dræbt hans bror ved et uheld, og vendt tilbage til Quraysh som en polyteist. Og Sara, en frigiven slavinde af en af Banu 'Abdu'l-Muttalib, og 'Ikrima b. Abu Jahl. Sara havde fornærmet ham [Muhammed] i Mekka. Og med hensyn til 'Ikrima, flygtede han til Yemen. Hans kone Umm Hakim bint al-Harith b. Hisham blev muslim og bad om immunitet for ham, og budbringeren gav ham det. Hun drog til Yemen efter ham, og bragte ham til budbringeren, og han accepterede islam. [...]

10 'Abdullah b. Khatal blev dræbt af Said b. Hurayth al-Makhzumi i ledtog med Abu Barza al Aslami. Miqyas blev dræbt af Numayla b. 'Abdullah, en af hans egne folk. [...]

Med hensyn til Ibn Khatal's to syngepiger, blev den ene dræbt og den anden løb væk, indtil budbringeren gav hende immunitet, da han blev bedt om det. Tilsvarende Sara, som levede indtil 'Umars tid,⁵ hvor en bereden soldat nedtrampede og dræbte hende i Mekka-dalen.⁶ Al-Huwayrith blev dræbt af 'Ali.

15

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene – Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

20 [Ibn Ishaq: *Sirat Rasul Allah*, her efter A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford [1955] 2009, afs. 813-814, 818-820 (s.547, 550f.)]

⁴ Eller 'Subaba'.

⁵ Umar var khalif 634-644

⁶ Al-Waqidi beretter dog, at Sara blev dræbt samme dag, Mekka blev erobret, *Kitab al-Maghazi* / J. Wellhausen: *Muhammed in Medina. Das ist Vakidi's Kitab Almaghazi in Verkürzter Deutscher Wiedergabe*, Berlin (1882) s.334, se også Al-Tabari: *Ta'rikh al-rusul wa'l-muluk* / M. Fishbein, *The history of al-Tabari*, vol. VIII, New York 1997, afs. 1641-1642 (s.180f.).